

Οι όσιοι

Βαρνάβας και Ιλαρίωνας όπως μαθαίνουμε από το συναξάρι της ακολουθίας τους, έζησαν στα χρόνια που βασίλευε ο Θεοδόσιος ο Μικρός (408-450 μ.Χ.) και κατάγονταν από την Καππαδοκία. Ως αξιωματικοί του βυζαντινού στρατού δέχθηκαν πολλούς επαίνους για τις άριστες υπηρεσίες τους, ακόμη και από τον ίδιο τον βασιλιά. Γνωρίζοντας όμως για τον Χριστό και τον Ορθόδοξο τρόπο ζωής άφησαν την επίγεια στρατιά του αυτοκράτορα και προσκολλήθηκαν στον ουράνιο Βασιλέα Χριστό. Πώλησαν όλα τα υπάρχοντά τους και βοήθησαν με αυτά που πήραν κάθε άνθρωπο που είχε ανάγκη μη αφήνοντας τίποτα για τον εαυτό τους. Έγιναν μοναχοί και έζησαν με ασκητικό φρόνημα, με νηστείες, προσευχές, αγρυπνίες, αποφεύγοντας κάθε τι κοσμικό. Φτάνοντας σε προχωρημένη ηλικία

κοιμήθηκαν ειρηνικά και ενταφιάστηκαν από ευλαβείς χριστιανούς. Μετά από αρκετά χρόνια έφτασαν με θαυμαστό τρόπο τα λείψανα τους στην Κύπρο στην περιοχή που εκβάλλει ο ποταμός Σερράχης και που ονομαζόταν Στομάτιο. [\(περισσότερα...\)](#)